

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl. br. P-6441/24-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu Ana Ćurković Dražić u pravnoj stvari tužitelja MARIJAN MAČEK, Zagorska Sela, Zagorska Sela 19, OIB: 61605143589, zastupa ga Frano Bazina, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, OIB: 02535697732, Radnička cesta 50, zastupa ga Anamarija Udiljak, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon provedene javne glavne rasprave zaključene 10. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka i tužitelja osobno, dana 24. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Odredba članka 12.4. ZAVRŠNE ODREDBE, Ugovora o kreditu broj 9012471034 od 3. svibnja 2007. godine zaključenog između tužitelja MARIJAN MAČEK, Zagorska Sela, kao korisnika kredita i tuženika PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., 10000 Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 kao kreditora koja glasi „Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,00% (slovima: jedan posto) od iznosa kredita, a najviše 7.000,00 kuna.“, utvrđuje se ništetnom i ista ne proizvodi pravne učinke.

II Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju 284,02 EUR sa zateznom kamatom od 9.5.2007. do isplate, i to za razdoblje do 31. prosinca 2007. po stopi iz čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, za razdoblje do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskonte stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamate proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi za dan 1. srpnja te godine, sve u 15 dana.

III Nalaže se tuženiku da u 15 dana plati tužitelju parnični trošak od 276,54 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 24. travnja 2026.. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamate proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi za dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Nije među strankama sporno da je tužitelj kao korisnik kredita zaključio je sa tuženikom Ugovor o kreditu broj 9012471034 od 3. svibnja 2007. godine, kojim tuženik odobrava tužitelju kredit u kunskoj protuvrijednosti od 48.000,00 CHF po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan korištenja kredita. Kredit je dan na rok otplate od 96 mjeseci, te nije sporno da je čl12.4. ZAVRŠNE ODREDBE predmetnog Ugovora ugovorena naknada u visini od 1,00 % od iznosa kredita, jednokratna, koja se naplaćuje prilikom prvog korištenja kredita. Radi se o tzv. ulaznoj naknadi koju je tuženik naplatio iznos od 284,02 EUR (1,00% od iznosa kredita).

2. Tužitelj tvrdi da je riječ o odredbi koja je unaprijed formulirana na tipskom, standardiziranom obrascu ugovora, unaprijed sročenom i priređenom od strane tuženika, jače ugovorne strane, da se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo te da je tuženik odredbe o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva primjenjivao nezakonito i nepošteno. Time je tužitelja doveo u neravnopravan položaj u kojem on nije mogao utjecati na sadržaj ugovora niti pregovarati o navedenoj odredbi. Tvrdi da mu je tuženik nametnuo prekomjernu, ekonomski neopravdanu obvezu u vidu plaćanja sporne naknade, tužitelj traži da mu tuženik taj iznos (284,02 €) vrati i predlaže donošenje presude kao u izreci.

3. Tuženik prigovara naznačenoj vrijednosti predmeta spora, osporava zahtjev tužitelja, ističe prigovor zastare kondemnatornog dijela tužbenog zahtjeva, a posljedično ne postoji niti pravni interes za utvrđenjem ništetnosti, ugovaranje naknade za obradu kreditnog zahtjeva u trenutku sklapanja Ugovora o kreditu broj 9012471034 izrijeком je bilo dopušteno odnosno uređeno zakonskim odredbama; Pravilnik o naknadama na potrošačke kredite, Zakon o stambenom potrošačkom kreditiranju, I Direktiva 2008/48/EZ Europskoga Parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008.

4. Sukladno odredbi članka 99. Zakona o zaštiti potrošača, nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni poštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive. Odredbom članka 12.4 predmetnog Ugovora o kreditu jasno je i nedvosmisleno ugovoreno da će ovdje tužitelj kao korisnik kredita platiti tuženiku fiksno određeni iznos u postotku, za određene protučinidbe. O naplati predmetne naknade tužitelj je bio upoznat tijekom pregovora. Opreza radi tuženik prigovara statusu tužitelja kao potrošača.

5. Tuženik je imao troškove obrade kreditnog zahtjeva; operativne troškove (trošak rada djelatnika Banke, uključujući i troškove zaposlenika na razvoju i održavanju pripadnih IT sustava i sl.), materijalne troškove (cijene uredskog materijala, informatičke opreme, trošak s osnove korištenja energenata, trošak s osnove razmjene podataka ili baza podataka s trećim stranama kao što su registar obveza po kreditima SRI, HROK ili HZMO itd.), - troškove trećih strana koje sudjeluju u realizaciji usluge (npr. trošak poštarine).

6. Nisu ispunjene sve zakonom propisane pretpostavke da bi se odredba članka 12.4 predmetnog Ugovora o kreditu imala smatrati nepoštenom; predmetna odredba nije bila ugovorena suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Ako je ugovaranje naknade bilo izrijekom dopušteno i uređeno zakonom, plaćanjem naknade plaćena je protučinidba ugovorne strane, a tužitelj je znao koja je visina i svrha plaćanja naknade i na takvu odredbu je pristao, tada se postupanje tuženika ne može okarakterizirati kao postupanje suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Predmetna odredba ne uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Činjenica da se o pojedinoj odredbi eventualno nije pojedinačno pregovaralo ne dovodi samim time do znatne neravnoteže u pravima i obvezama. (Sud EU u Presudi od 14.03.2013., Aziz, C-415/11, 16.01.2014., Constructora Principado, C-226/12).

7. Sporna odredba ne uzrokuje niti značajniju ekonomsku neravnotežu između ugovornih strana budući da je riječ o postotku od 1 % od vrijednosti cjelokupnog predmeta ugovora.

8. Tuženik predlaže da sud po provedenom postupku u cijelosti odbije tužbu i tužbeni zahtjev te da naloži tužitelju da tuženiku naknadi troškove postupka.

9. Sud je u dokaznom postupku pročitao Ugovor o kreditu i ostalu dokumentaciju u spisu i saslušao tužitelja. Svi su dokazi ocijenjeni po čl. 8. ZPP-a i utvrđeno da je tužiteljev zahtjev osnovan.

10. Predmet postupka zahtjev je tužitelja za isplatu zbog ništetnosti odredbe kojom je ugovorena njegova obveza da tuženiku plati naknadu za obradu kreditnog zahtjeva, koja je naplaćena u iznosu od 284,02 EUR, što među strankama nije sporno.

11. Prigovor zastare u odnosu na isplatu naknade za obradu kredita neosnovan je. Naime, prema pravnom shvaćanju sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 30. siječnja 2020. (Su-IV-47/2020-2) zastarni rok kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Kako odluka o ništetnosti ove odredbe još nije pravomoćna, nije počeo niti teći petogodišnji zastarni rok, to neosnovano tuženik tvrdi da je zahtjev za isplatu po ovoj osnovi zastario.

12. Odluka o zateznim kamatama temelji se na odredbi čl. 1114. ZOO-a i čl. 29. st. 2. ZOO-a, od dana kada je tužitelj obavio plaćanje, s obzirom da je tuženik kao ugovorna strana bio dužan prilikom promjene kamatnih stopa rukovoditi se načelom savjesnosti i poštenja, što nije učinio iako je toga morao biti svjestan.

13. U odnosu na zahtjev za utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe o tzv. ulaznoj naknadi valja reći kako u postupku nema spora o tome:

- da je tuženik trgovac u smislu odredbe čl. 3. toč. 2. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03, dalje: ZPP)
- da se tužitelj obvezao prije korištenja kredita platiti tuženiku naknadu za obradu kreditnog zahtjeva
- da je tužitelj platio tu naknadu u iznosu od 189,79 eura.

14. Iz iskaza tužitelja, kao i iz isprava u spisu, sud je utvrdio da je tužitelj kod tuženika 03.05.2007. uzeo kredit za adaptaciju kuće, tavanškog prostora, gdje još uvijek živi. Cijeli iznos kredita potrošio je na adaptaciju kuće. Sam je plaćao rate kredita. Kredit je vratio 2015.. Tuženik mu je ponudio lakše i povoljnije uvjete a inače je bio klijent ZABA-e. Pročitao je Ugovor prije potpisivanja, bila mu je nejasna

naknada, ali su mu u banci rekli da to tako ide, da je to dio ugovora i tako treba biti, da su to troškovi kredita, tužitelj je to tako prihvatio.

15. Na toj adresi otac je imao OPG, otac je umro 2012., tužitelj je nastavio njegov posao, međutim je tužitelj u redovnom radnom odnosu pa koliko stigne. Radi se o obiteljskoj kući, tužitelj koristi gornju etažu. Predmet poslovanja OPG-a je bio stočarstvo i ratarstvo. Životinje su bile u štali koja je odvojena od kuće. 2007. su bile krave i bikovi oko 20 komada. Hranu za životinje drži u štali. Kuća za koju sam utrošio kredit nalazi se 20 metara dalje od štale i služi za stambene potrebe. Dolazili su im kupci, poslovni partneri na tu adresu. Misli da nije trebalo imati tablu kao oznaku za OPG ako si ulagao vlastita sredstva. OPG od oca je bio na adresi kuće, a **poslije 2012. je to bio tužiteljev OPG**, možda i ranije, OIB OPG-a je njegov osobni OIB. Obično mu kupci dolaze koji su poznati, pr. poznati mesar, dukat mu dolazi za otkup mlijeka itd. Imao je bunar, a posebno za štalu. Ne sjeća se kada je dobio vodovod u kuću. Ne sjeća se da li su se povoljniji uvjeti kod PBZ-a odnosili na ulaznu naknadu. Nije ranije tužio banku, danas je prvi put na sudu.

16. U odnosu na svojstvo potrošača, iz iskaza tužitelja i ugovora o kreditu proizlazi da je kredit podigao 2007. g., a tek 2012. je nastavio očev posao sa OPG. Zakon o zaštiti potrošača (NN 79/07) definira potrošača kao fizičku osobu koja sklapa pravni posao ili djelatnost na tržištu u svrhe koje nisu namijene njegovoj poslovnoj djelatnosti niti obavljanju djelatnosti slobodnog zanimanja (čl. 3. st. 1.). U tome je smislu tužitelj potrošač iz čl. 3. st. 1. ZZP. Životno je logično da je tužitelj podizao kredit za rješenje stambenog pitanja, i nije neuobičajeno da je u obiteljskoj kući uređivao jednu etažu za stanovanje. S druge strane u doba podizanja kredita, njegov je otac bio nositelj OPG, pa da je kredit bio za poslovne svrhe tada bi bilo logično da ugovor sklapa nositelj tog posla.

17. Iz iskaza tužitelja je sud utvrdio da se o predmetnoj ugovornoj odredbi o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva nije pojedinačno pregovaralo, jer ju je očigledno unaprijed formulirao tuženik, trgovac, zbog čega tužitelj - potrošač niti nije imao utjecaja na njezin sadržaj, pa je u pitanju odredba unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Pri tome tuženik ne dokazuje da je i kako tužitelj bio informiran o vrsti i strukturi troškova koje je bio obavezan platiti.

18. S obzirom da je upravo na tuženiku teret dokazivanja da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o uvjetima - spornoj naknadi za obradu kredita i visini te naknade, a iz prihvaćenog iskaza tužitelja i stipulacije sporne odredbe koja je standardna, proizlazi da se o njezinom sadržaju nije pojedinačno pregovaralo, to sud nalazi da tuženik nije uspio dokazati suprotno.

19. Prema odredbi čl. 81. st. 1. i st. 2. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03, 46/07 i 79/07, dalje: ZZP) ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca te je po odredbi čl. 87. st. 1. ZZP nepoštena ugovorna odredba ništeta.

20. Neovisno o informiranosti prije sklapanja ugovora, tužitelju je ova ugovorna odredba najkasnije morala postati poznata u trenutku sklapanja ugovora jer je sadržana u samom njegovom tekstu. Osim što je lako uočljiva u samom tekstu

ugovora, riječ je o odredbi koja je jasno i razumljivo sastavljena. Pored toga, ta je odredba omogućavala tužitelju da precizno procijeni ekonomske posljedice koje iz toga za njega proizlaze pa je riječ o odredbi koja je transparentna u smislu čl. 85. ZZP/03.

21. Međutim, iako je riječ o ugovornoj odredbi koja je jasno i razumljivo sastavljena, ona u potpunosti ne omogućuje tužitelju da u trenutku sklapanja ugovora precizno ocijeni visinu te naknade, a time i ekonomske učinke ugovaranja takve odredbe jer se u pogledu visine navodi da će biti obračunata s datumom ugovora. Sve i da nije bilo tako, sama činjenica da je riječ o transparentnoj odredbi, ne znači ujedno da je odredba poštena.

22. Odredba o naknadi za obradu i odobrenje kredita nije izuzeta iz testa poštenosti uz primjenu čl. 84. ZZP/03.

23. Čl. 84. ZZP/03 navodi da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive. Stoga nadzor nepoštenosti može biti ograničen u skladu s navedenim čl. 84. ZZP/03 samo ako se odredba kojom se od potrošača zahtijeva plaćanje naknade za obradu i odobrenje kredita odnosi na neku od dviju u tom članku navedenih kategorija.

24. Uzimajući u obzir prirodu predmetnog ugovora te njegov pravni i činjenični kontekst, imajući na umu da je riječ o kreditu s promjenjivom kamatnom stopom koji se otplaćuje u razdoblju od 96 mjeseca, kao i činjenici da je riječ o obvezi koja se plaća prije korištenja kredita, prema pravnom shvaćanju ovog suda nije riječ o odredbi koja utvrđuje bitnu činidbu korisnika kredita niti je riječ o elementu ugovora o kreditu koji definira bit tog ugovornog odnosa.

25. Osim toga, tekst članka 84. ZZP/03 treba tumačiti na način da se druga kategorija odredbi čija se eventualno nepoštena priroda ne može ocijeniti ("cijena") odnosi samo na primjerenost predviđene cijene ili naknade i usluge ili robe koju treba zauzvrat isporučiti, a razlog za to izuzimanje leži u činjenici da ne postoji nikakva tablica ili pravni kriterij koji bi mogli dati okvir i smjer provjeri te primjerenosti.

26. U okviru ocjene poštenosti, potrebno je, u skladu sa čl. 81. st. 1. ZZP/03 ispitati moguće nepoštovanje načela savjesnosti i poštenja i postojanje eventualne značajne neravnoteže na štetu potrošača. Prilikom ocjene je li sporna ugovorna odredba poštena, sud je uz primjenu čl. 83. ZZP/03 uzeo u obzir narav usluge na koju se ugovor odnosi (predmet ugovora) u vrijeme kad je ugovor sklopljen, sve popratne okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora i sve ostale odredbe tog ugovora.

27. Kada je riječ o pitanju je li poštovano načelo savjesnosti i poštenja iz čl. 81. st. 1. ZZP/03, odlučno je ocijeniti bi li tuženik, pod uvjetom da je na pošten i pravedan način poslovao s tužiteljem, mogao razumno očekivati da bi tužitelj bio prihvatio takvu ugovornu odredbu da se o njoj pojedinačno pregovaralo. Imajući na umu da sporna ugovorna odredba ne sadrži nikakvih podataka o stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima na koje se ona odnosi, ne može se zaključiti da je tuženik bio mogao razumno očekivati da bi tužitelj pristao na tu odredbu u pojedinačnim pregovorima.

28. Što se tiče ispitivanja mogućeg postojanja znatnije neravnoteže, ono se ne može ograničiti na kvantitativno ekonomsko ocjenjivanje koje se temelji na usporedbi ukupnog iznosa transakcije na koju se ugovor odnosi, s jedne strane, i troškova koji na temelju sporne odredbe terete potrošača, s druge strane. Naime, značajna neravnoteža može proizlaziti iz same činjenice da dovoljno ozbiljno oštećuje pravni

položaj u koji je na temelju primjenjivih zakonskih odredbi stavljen potrošač kao stranka predmetnog ugovora u obliku nametanja dodatne obveze koja nije predviđena dispozitivnim zakonskim pravilima.

29.Odredbe članaka 1021. do 1024. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, dalje: ZOO) ne predviđaju plaćanje naknade za obradu i odobrenje kredita, a takva obveza nije previđena niti tada važećim Zakonom o bankama. Drugim riječima, iako nije bilo zabranjeno niti na drugi način ograničeno, ugovaranje odredbe o naknadi za obradu i odobrenje kredita nepovoljno je utjecalo na pravni položaj tužitelja kao potrošača u odnosu na onaj položaj koji je bio predviđen u dispozitivnom nacionalnom pravu.

30.U skladu sa čl. 59. toč. 3. ZZP/03 ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati poglavito odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti. Nije sporno da ugovor ne sadrži konkretan opis troškova niti usluga koji se plaćanjem sporne naknade naplaćuju u vrijeme sklapanja ugovora, a prema shvaćanju ovog suda ti troškovi i usluge koje se pružaju u zamjenu za spornu naknadu nisu samorazumljivi. Iz iskaza tužitelja proizlazi da niti prilikom sklapanja ugovora o kreditu nije o tome bilo govora.

31.Imajući na umu zakonsku obvezu tuženika iz čl. 59. toč. 3. ZZP/03 i činjenicu da nije riječ o samorazumljivim troškovima, očito je da je tuženik na tužitelja spornom odredbom ugovora o kreditu prenio obvezu plaćanja naknade i troškova koji ne odgovaraju stvarno pruženim uslugama ili troškovima. Ta ugovorna obvezna koja ima učinak to da je tuženik de facto oslobođen obveze iz čl. 59. toč. 3. ZZP/03 da dokazuje da su prije isplate kredita stvarno nastali troškovi i stvarno pružene usluge u visini od 284,02 € utječe, prema shvaćanju ovog suda, na pravni položaj tužitelja i stvara na njegovu štetu značajnu neravnotežu u suprotnosti sa zahtjevom dobre vjere jer tuženik nije dokazao da ta naknada odgovara stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima.

32.Odredbom čl. 87. st. 1. ZZP/03 propisano je da je nepoštена ugovorna odredba ništetna pa je odlučeno kao pod toč. I. izreke presude.

33.Slijedom navedenog, tužitelju na temelju čl. 1111. st. 1. ZOO pripada pravo na vraćanje isplate koju je učinio na ime ispunjenja ništetne ugovorne odredbi čl 12.4. ugovora o kreditu o naknadi za obradu i odobravanje kredita i to u nespornom, utuženom iznosu.

34.Budući da je razlog ništetnosti predmetne ugovorne odredbe o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo njezina nepoštenost, tužitelju je uz primjenu odredbe čl. 1115. ZOO dosuđena zatezna kamata na iznos koji je plaćen na ima ispunjenja nepoštene ugovorne odredbi tekuća od prvog idućeg dana nakon plaćanja (neosnovanog stjecanja na strani tuženika) do isplate.

35.Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154 st. 1. ZPP-a, trošak pripada tužitelju jer je u sporu uspio u cijelosti, a sastoji se od troška zastupanja po punomoćniku odvjetniku prema vps 284,02 €(NN 138/23), ne kako ga je tužitelj naznačio u tužbi jer zahtjev na utvrđenje treba promatrati kao deklaratorni preambul zahtjevu na isplatu, pa se taj zahtjev ne uzima u obzir pri utvrđivanju vrijednosti predmeta spora, već se vrijednost predmeta spora određuje samo prema vrijednosti zahtjeva na isplatu (VSRH Rev 349/2020).

36. Tužitelju je po Tbr 7-9, 52 st 3 i 54; obračunato za sastav tužbe 25 bodova, podn. 18.09.25. 25 bodova, roč. 01.10.25. 25 bodova, roč. 10.03.26. 25 bodova, uz pdv i pristojbu na tužbu 13,27 € i presudu 13,27 €, ukupno 276,54 EUR. Zatezna kamata je dosuđena po čl. 29. st. 2. ZOO, a kamata na parnični trošak po čl. 151. st. 3. ZPP-a od dana donošenja presude do isplate.

U Zagrebu, 24. travanj 2026.

Sutkinja:
Ana Ćurković Dražić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 istovjetna primjerka, u roku od 15 dana od objave ove presude. Ako stranka nije pristupila na ročište za objavu presude, a uredno je obaviještena o tom ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem je ova presuda objavljena. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena, rok za žalbu od 15 dana teče od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

- pun tužitelja uz rj pristojba tužba i presuda svaka po 13,27 €
- pun tuženika

Broj zapisa: **9-30887-1bf32**

Kontrolni broj: **01519-a4a67-d3dbb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.